

11.7.941

İstanbul

Çok sevgili anneciğim;

Dün Ankara'dan geldim size gittim. Size on gün evvel Ankara'dan bir mektup yazmıştım. Kiracınıza sordum mektup orada duruyor; sizin bir aydır İzmit'te olduğunuzu öğrendim.

Anneciğim; bu mektup çok mühimdi.

Ben Ankara'da son günlerde Paşa hazretlerini Nazım'ın tercüme işleri için rahatsız etmiştim. Bana dediler ki:

- Kızım derhal Nazım'ın annesine bir mektup yazınız ve deyiniz ki:

Ya kendisi ve yahut kız kardeşi Nazım'a Bursa'ya gitsinler ve bugünlerde sükût etmesini hiçbir şey söylememesini tembih etsinler. Zira vaziyet çok naziktir eğer bir şey söyleyecek olursa hayatı tehlikeye düşecektir. Karışmam!

Sakin mektupla yazmasınlar zira böyle şey mektupla yazılmaz. Şifahen söylemeleri lazım bizzat gidecekler ya annesi ve yahut kız kardeşi başka kimse olmaz.

İşte anneciğim vaziyet böyle.. Allah muhafaza etsin – vaziyeti tehlikededir konuşmasın, ağzını tutsun! diyorlar.

Ve öyle anlaşıyor ki onun hapisten kurtulması için harbin sonunu bekliyorlar ondan evvel çıkarmayacaklardır. Zira Paşa hazretlerinin konuşmalarından bunu anladım kendileri onun bugün çıkmasını kurtulmasını istiyorlar fakat ellerinden bir şey gelmiyor çok gayret sarf etmişler.. Ama olamıyor.. Sabır ve sükût lazım anneciğim. Böyle olacak olursa hiçbir şey yok. Pek çok hürmetlerimle sizi hasretle öperim Samiye Hanımefendi'ye selamlarım.

Sizin

Semiha